UCHWAŁA Nr 0150/XXV/547/08

RADY MIASTA TYCHY

z dnia 27 listopada 2008 r.

w sprawie: przyjęcia Miejskiego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na 2009 rok.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt.15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142 poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 10 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2005r. Nr 179 poz.1485 z późn. zm.), na wniosek Prezydenta Miasta, po zaopiniowaniu przez Komisję Oświaty i Spraw Społecznych oraz Komisję Porządku Publicznego i Zdrowia.

Rada Miasta Tychy uchwala, co następuje:

§ 1

Przyjmuje się Miejski Program Przeciwdziałania Narkomanii na rok 2009, w brzmieniu określonym w załączniku do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009r.

Przewodniczący
Rady Miasta Tychy
dr Michał Gramatyka

Załącznik do Uchwały Nr 0150/XXV/547/08r.
Rady Miasta Tychy z dnia 27 listopada 2008r.

MIEJSKI PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII NA 2009 ROK

Niniejszy Program Przeciwdziałania Narkomanii, zwany dalej *Programem* jest spójny z "Krajowym Programem Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2006-2010", "Strategią Rozwiązywania Problemów Społecznych Miasta Tychy na lata 2008 -2013" oraz Miejskim Programem Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na rok 2009.

Cele Programu

Ograniczenie rozmiaru aktualnie istniejących problemów narkotykowych
Promocja zdrowego, wolnego od środków uzależniających, stylu życia

Podstawowe kierunki działań przyjęte w Programie:

I. zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem;
II. udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej;
III. prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo - rekreacyjnych dla uczniów,
IV. wspieranie działań instytucji, osób fizycznych i organizacji pozarządowych, służących rozwiązywaniu problemów narkotykowych;
V. pomoc społeczna osobom uzależnionym i ich rodzinom, dotkniętym ubóstwem i wykluczeniem społecznym oraz integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób, z wykorzystaniem pracy socjalnej, kontraktu socjalnego.

Diagnoza problemu

Porównując wyniki ESPAD (*Europejski Program Badań Ankietowych w Szkołach)* przygotowanego na zlecenie Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej uzyskane w roku 2007 z wynikami badania przeprowadzonego w Województwie Śląskim w 2004 roku zdiagnozowano nieznaczny wzrost odsetka 18 – latków, którzy kiedykolwiek w życiu używali wziewnych substancji chemicznych (klej, aerozole) (o 4,4 punktu procentowego), LSD lub innych halucynogenów (o 2,7 punktu procentowego), ecstasy (o 2,1 punktu procentowego) oraz sterydów anabolicznych (o 2 punkty procentowe).
Nieznacznie spadł zaś odsetek uczniów klas drugich szkół ponadgimnazjalnych, którzy zażywali marihuanę lub haszysz (o 4 punkty procentowe) oraz amfetaminę (o 2 punkty procentowe).
Pozostałe substancję psychoaktywne pozostają popularne wśród uczniów klas drugich szkół ponadgimnazjalnych w takim samym lub zbliżonym stopniu.

Jeżeli chodzi o 16-latków, czyli młodzież uczęszczającą do trzeciej klasy gimnazjum zdiagnozowano wzrost w okresie 2004 – 2007 odsetka uczniów, którzy kiedykolwiek w życiu używali wziewnych substancji chemicznych (klej, aerozole) (o 5,7 punktu procentowego) oraz w mniejszym zakresie – grzybów halucynogennych (o 2,2 punktu procentowego) i narkotyku crack (o 1,5 punktu procentowego).

Spadł natomiast odsetek 16-latków, którzy zażywali marihuanę lub haszysz (o 8,5 punktu procentowego), amfetaminę (o 3,3 punktu procentowego) a także laki uspokajające lub nasenne (o 2,8 punktu procentowego).
Pozostałe substancję psychoaktywne pozostają popularne wśród uczniów trzecich klas gimnazjum w takim samym lub zbliżonym stopniu.

W 2007 roku przeprowadzono badania ilościowe w formie ankiety audytoryjnej wśród 1914 uczniów tyskich szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych. Spośród uczniów trzecich klas gimnazjum, choć raz w życiu paliło marihuanę lub haszysz 23% chłopców oraz 14% dziewcząt. Dla uczniów drugich klas szkół ponadgimnazjalnych analogiczne wskaźniki wynoszą już 34% dla chłopców i 33% dla dziewcząt.

Uczniowie często palący marihuanę lub haszysz (trzy lub więcej razy w ciągu ostatnich 30 dni) zdecydowanie częściej występowali wśród chłopców: 6% w trzecich klasach gimnazjum i 5% w drugich klasach szkół ponadgimnazjalnych. W obu typach szkół, trzy lub więcej razy paliły marihuanę wyraźnie mniejsze odsetki dziewcząt (2%-4%). Potwierdza to hipotezę międzypłciowego zróżnicowania wzorów palenia konopi – osoby palące regularnie to przede wszystkim chłopcy, podczas gdy dziewczęta czynią to raczej „okazjonalnie”.
W przypadku szkoły jako miejsca zakupu marihuany lub haszyszu szczególnie zastanawia wysoki odsetek chłopców z drugich klas szkół ponadgimnazjalnych (19%). Informacja, że co piąty chłopiec deklaruje, iż zakup marihuany lub haszyszu jest w szkole stosunkowo łatwy, stanowi niepokojący sygnał wskazujący na potrzebę wzmożenia działań profilaktycznych w placówkach edukacyjnych.

Przynajmniej raz w życiu ecstasy zażyło 5% chłopców i 3% dziewcząt z trzecich klas gimnazjów. Wskaźniki te rosną wraz z wiekiem ankietowanych. W przypadku uczniów drugich klas szkół ponadgimnazjalnych ecstasy spróbowało już 8% chłopców i 6% dziewcząt. Zażywanie ecstasy w okresie 30 dni poprzedzających badanie zdarzało się z podobną częstotliwością uczniom drugich klas szkół ponadgimnazjalnych (2,8%), co badanym z trzecich klas gimnazjum (2%). Natomiast zdarzało się to znacznie częściej chłopcom niż dziewczętom.
Przynajmniej raz w życiu środki wziewne, takie jak kleje, aerozole i tym podobne, w celu odurzenia się zażyło po 7% chłopców i dziewcząt z trzecich klas gimnazjów. W przypadku uczniów drugich klas szkół ponadgimnazjalnych takie doświadczenie miało za sobą 6% chłopców i 5% dziewcząt. Widać, więc wyraźnie, że ani wiek, ani płeć nie są w tym aspekcie czynnikiem różnicującym. Natomiast w przypadku częstotliwości zażywania środków wziewnych w ciągu 30 dni poprzedzających badanie możemy zaobserwować wyższe wskazania w grupie chłopców. Szczególnie niepokojące jest ustalenie, iż, podobnie jak w przypadku amfetaminy i ecstasy, zażywanie środków wziewnych przez uczniów nie ma charakteru incydentalnego - niezależnie od badanej podgrupy, około połowa uczniów spośród tych, którzy zażywali środki wziewne w ciągu ostatnich 30 dni, zrobiło to 3 razy i więcej.

Spośród pozostałych narkotyków najbardziej rozpowszechnione wśród badanych były grzyby halucynogenne i sterydy anaboliczne, zwłaszcza w grupie chłopców z drugich klas szkół ponadgimnazjalnych, gdzie odsetki respondentów przyznających się do doświadczeń z tymi środkami wyniosły odpowiednio 7,2% i 5,8%. Popularne okazało się też zażywanie LSD (wskazania około 4% chłopców i około 5% dziewcząt na obydwu szczeblach edukacji).

W terapii w Ośrodku Pomocy Psychologicznej Profilaktyki i Leczenia Uzależnień "Mens Sana" uczestniczyło w 2007 roku 48 osób uzależnionych od środków psychoaktywnych oraz 30 osób współuzależnionych.

W 2007 roku w Stowarzyszeniu „Trzeźwość Życia” udzielono 327 konsultacji osobom uzależnionym i współuzależnionym od narkotyków (w tym uzależnionych: 134 osoby i współuzależnionych 193 osoby), z czego 5 osób kontynuowało leczenie terapeutyczne w Ośrodku zamkniętym, poza stowarzyszeniem.

Komenda Miejska Policji odnotowała w 2007 roku 99 przestępstw stwierdzonych w kategorii naruszenia przepisów prawa „ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii”.

Realizatorzy Programu

Głównym realizatorem Programu jest Wydział Spraw Społecznych i Zdrowia Urzędu Miasta.

W realizacji Programu uczestniczyć będą również:
1) Jednostki organizacyjne Urzędu Miasta Tychy:
    1) Wydział Informacji, Promocji i Współpracy z Zagranicą
    2) Straż Miejska
2) Jednostki organizacyjne Miasta Tychy:
    a) Miejski Zarząd Oświaty
    b) Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej
    c) Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji
    d) Ośrodek Usług Opiekuńczo - Wychowawczych
3) Inne podmioty:
    a) Poradnia Psychologiczno - Pedagogiczna
    b) Ośrodek Pomocy Psychologicznej Profilaktyka Leczenia Uzależnień
    c) Komenda Miejska Policji
    d) Zespół Profilaktyki Opiekuńczo-Wychowawczej
    e) Organizacje pozarządowe wspierające dzieci i rodziny zagrożone wykluczeniem
    f) Inne osoby i podmioty realizujące zadania wynikające z ustawy

Zasoby

Placówka		**Adres**
Ośrodek Pomocy Psychologicznej Profilaktyka Leczenia Uzależnień *Mens Sana*		ul. Bukowa 20
Punkt Konsultacyjny dla osób uzależnionych i ich rodzin		ul. Nałkowskiej 19
Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna		ul. Andersa 16
Komenda Miejska Policji w Tychach – III Referat Kryminalny		al. Bielska 46
Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Tychach		ul. Budowlanych 59
Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej wykonujący orzeczenia w sprawach rodzinnych i nieletnich		ul. Budowlanych 33
Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej wykonujący orzeczenia w sprawach karnych osób dorosłych		ul. Budowlanych 33
Miejskie placówki oświatowe:		
Rodzaj	Ilość placówek	liczba profilaktyków
Przedszkola	22	0
Szkoły podstawowe	21	0
Gimnazja	12	0
Szkoły ponadgimnazjalne	10	30
Szkoły specjalne	1	0
Antynarkotykowy Telefon Zaufania		227-99-99

Działania realizowane w ramach Programu

I. Zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych.

1. Realizacja programów terapeutycznych dla dzieci, młodzieży i dorosłych.
2. Prowadzenie programów postrehabilitacyjnych.
3. Prowadzenie grup edukacyjno-zadaniowych dla młodzieży eksperymentującej z narkotykami oraz wspierających młodzież w zapobieganiu nawrotom w uzależnieniu od narkotyków.
4. Udzielanie wsparcia finansowego w dostosowaniu warunków lokalowych dla prowadzenia zadań z zakresu pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych.
5. Wdrażanie oddziaływań farmakologicznych dla osób uzależnionych od narkotyków, w tym np. stosowanie tzw. programu metadonowego.
6. Organizowanie szkoleń podnoszących kwalifikacje pracowników lecznictwa odwykowego, pracujących z osobami uzależnionymi i współuzależnionymi oraz personelu medycznego (na podstawie zgłoszonego zapotrzebowania).

Wskaźniki:
- ilość osób objętych terapią;
- ilość osób uczestniczących w programach postrehabilitacyjnych;
- liczba godzin w ramach, których udzielono wsparcia terapeutycznego.

II. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej.

1. Prowadzenie Punktu Konsultacyjnego ds. Uzależnień dla rodzin dotkniętych i zagrożonych problemem narkomanii oraz przystosowanie pomieszczeń celem realizacji zadania.
2. Udzielanie rodzinom z problemem narkotykowym wsparcia psychologicznego oraz bezpłatnych porad i konsultacji w zakresie prawa rodzinnego i opiekuńczego, cywilnego i karnego w ramach Punktu Konsultacyjnego ds. Uzależnień.
3. Prowadzenie grup wsparcia i programów pomocowych dla członków rodzin osób uzależnionych.

Wskaźniki:
- ilość udzielonych konsultacji prawnych i psychologicznych;
- ilość osób uczestniczących w grupach wsparcia;
- liczba godzin w ramach, których udzielono wsparcia terapeutycznego.

III. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo - rekreacyjnych dla uczniów.

1. Wspieranie szkół podstawowych oraz gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych w rozwijaniu działań profilaktycznych, w szczególności obejmujących diagnozę problemu używania narkotyków na terenie szkoły i realizację adekwatnego do potrzeb programu profilaktycznego.
2. Prowadzenie programów profilaktycznych w zakresie organizacji czasu wolnego dzieci i młodzieży, stanowiących alternatywę wobec używania narkotyków.
3. Prowadzenie pozaszkolnych programów profilaktycznych adresowanych do dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem oraz ich rodziców.
4. Prowadzenie autorskich programów edukacyjno - informacyjnych, dotyczących środków uzależniających dla uczniów tyskich szkół i/lub ich rodziców.
5. Prowadzenie zajęć warsztatowych adresowanych dla uczniów szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych uzupełniających wiedzę na temat środków uzależniających.

6. Objęcie programem specjalnego nadzoru policyjnego miejsc szczególnie zagrożonych handlem narkotykami (m.in. szkoły i ich otoczenie).
7. Organizowanie kampanii społecznych, konferencji, debat, akcji edukacyjnych mających na celu zwiększenie aktywności tyszan (solidarności społecznej) w sprawach związanych z narkomanią; uwrażliwienie na konieczność szybkiej reakcji, nieobojętność wobec problemu.
8. Prowadzenie badań, sondaży i diagnoz pozwalających ocenić potrzeby, zasoby i efekty podejmowanych działań oraz poznać aktualny stan problemów narkotykowych w mieście Tychy;
9. Stworzenie lokalnej koalicji dla skutecznej walki ze zjawiskiem narkomanii z włączeniem rodziców dzieci i młodzieży szkolnej, angażując ich także w kontrolę środowiska szkolnego i pozaszkolnego, zachęcając do zwiększenia nadzoru nad dziećmi.
10. Edukacja publiczna za pośrednictwem Internetu.
11. Zapewnienie anonimowej konsultacji dot. uzależnienia oraz możliwości przekazania informacji o dealerach, itp. w ramach chat'u oraz poczty e-mail.
12. Prowadzenie spotkań bezpośrednich mieszkańców z przedstawicielami służb miejskich;
13. Zakupienie i rozpowszechnianie materiałów informacyjno – edukacyjnych.
14. Doposażenie realizatorów Programu w pomoce niezbędne do prowadzenia zadań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów narkotykowych.

Wskaźniki:
- liczba uczestników programów edukacyjno-profilaktycznych;
- liczba uczestników debat, akcji;
- ilość wydanych i rozpowszechnionych materiałów edukacyjnych.

IV. Wspieranie działań instytucji, osób fizycznych i organizacji pozarządowych, służących rozwiązywaniu problemów narkotykowych.

1. Wspieranie działalności merytorycznej instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych z zakresu przeciwdziałania narkomanii.
2. Organizowanie szkoleń i warsztatów na potrzeby realizatorów Programu (nauczycieli tyskich szkół, pracowników świetlic środowiskowych, pracowników socjalnych, kuratorów sądowych, pracowników Policji, Straży Miejskiej, itd.), na temat problemów związanych z narkomanią.
3. Prowadzenie „Antynarkotykowego Telefonu Zaufania".
4. Zakup testów do wykrywania narkotyków w organizmie na potrzeby realizatorów Programu.

Wskaźniki:
- liczba uczestników szkoleń;
- ilość zakupionych testów do wykrywania narkotyków.

V. Pomoc społeczna osobom uzależnionym i ich rodzinom dotkniętym ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób, z wykorzystaniem pracy socjalnej, kontraktu socjalnego.

Wskaźniki:
- liczba rodzin, zagrożonych wykluczeniem, objętych pomocą Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej.

Budżet programu

1. Zadania ujęte w niniejszym Programie finansowane są ze środków budżetu miasta, zgodnie z uchwałą w sprawie budżetu miasta Tychy na rok 2009.
2. Budżet Programu został wydzielony ze środków przeznaczonych na realizację Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na 2009 rok.